

Algunes propostes

Les fogueres s'han d'encendre a més de 15 metres de les façanes dels edificis. Cal vigilar si hi passen línies elèctriques, telefòniques, etc.

Si s'ha decidit encendre la foguera a un solar, cal vigilar que no hi hagin matolls ni materials inflamables. Si es vol encendre al carrer, es deixarà l'espai suficient perquè hi pugui circular un vehicle d'emergència en cas necessari.

Cal anar amb compte amb allò que es vulgui cremar: han de ser coses que es redueixin a brases. El millor material és la fusta. No s'han de cremar papers ni teixits, ja que el vent se'ls podria emportar, ni usar bidons, llaunes o esprais, perquè podrien explotar. Tampoc no s'han de fer servir per a la foguera pneumàtics ni plàstics, pels seus efectes contaminats.

Si bufa el vent, és millor deixar la festa per al proper any: podria convertir-se en una tragèdia.

Cal comunicar a l'ajuntament o a la administració responsable on encendrem la nostra foguera.

En tot moment cal tenir a l'abast algun mitjà per apagar la foguera (galleda d'aigua, mànega, extintors, etc.). S'ha de vigilar fins que s'hagi extingit del tot i, sobretot, ruixar amb aigua les brases que hagin quedat perquè no pugui haver-hi risc d'accidents.

Les herbes de Sant Joan

La Nit de Sant Joan és un moment únic per les herbes, ja que hom creu que al punt de mitjanit sant Joan Baptista les beneeix per tot l'any i aquest és el moment en què tenen més poder. Agafen tota mena de virtuts, la majoria guaridores o de bonafortuna. Hi ha un refrany que ora :

Les herbes de Sant Joan

tenen virtut per tot l'any

Fer un mural amb totes les plantes: "l'herbolari de Sant Joan" on és donaran a conèixer i alhora s'hi posaran les seves virtuts:

Les plantes com la carlina, l'alfàbrega, la berbena, la farigola, el fonoll, el romaní, el roser de bosc i l'englantina; l'arrel de la mandràgora, el pericó o herba de Sant Joan; les herbes menudes, la flor de Sant Joan, la flor de saüc, la menta, la ruda, la flor de malva, etc., aquesta nit se suposa que tenen virtuts màgiques com la bona sort, la bona fortuna, la bonaventura, la protecció contra el malefici de bruixa, les berrugues, el

mal d'ull, les malalties de la pell (la tinya i la ronya) i tots els mals, i propietats especials com la visió de futur o la invisibilitat (la falguera). Es representen sovint en forma de ramets i d'enramades de garlandes que, amb el temps, han esdevingut paperets i serpentes.

Nit de bruixes

Murals amb bruixes i fogata perquè una de les formes amb què popularment s'anomena aquesta vetllada és la de la Nit de les Bruixes

Poema “El Canigó”

Aquest ritual va començar el 1955 per iniciativa de Francesc Pujades, un veí d'Arlesde Tec. Inspirat pel poema "Canigó" de Jacint Verdaguer, va tenir la idea d'encendre els focs de Sant Joan al cim de la muntanya i repartir-ne la flama arreu. El costum es va estendre ràpidament.

Fer un mural amb la figura de Jacint Verdaguer i el poema.